

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 607/2023-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Líviou Kňazikovou, advokátkou, Námestie M. R. Štefánika 6, Komárno, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/78/2020 z 20. septembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 13. januára 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1To/78/2020 z 20. septembra 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“). Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť, vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a prikázať jeho prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Komárno spolu s ďalším obžalovaným uznaný vinným pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona, za čo im bol obom uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a ochranný dohľad na dobu dvoch rokov.

3. Napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia zo 4. novembra 2021 bol zrušený predmetný rozsudok a sťažovateľ bol uznaný vinným z pokračovacieho závažného zločinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 221 ods. 1 a ods. 4 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Rovnako rozhodol krajský súd aj vo vzťahu k ďalšiemu obžalovanému.

II. Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že krajský súd neprihliadal na ním prezentovaný dôkaz (zmluvu), resp. tento dôkaz vyhodnotil nesprávne ako bezvýznamný, v dôsledku čoho trestný čin nesprávne právne kvalifikoval a uložil mu nesprávny (vyšší) trest.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na súdnu ochranu napadnutým rozsudkom, ktorým bolo rozhodnuté v odvolacom konaní vo veci sťažovateľa.

6. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

7. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť (I. ÚS 6/04, IV. ÚS 179/05, II. ÚS 90/06, III. ÚS 42/07).

8. Z okolností tejto veci podľa názoru ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ mal možnosť podať vo svojej trestnej veci dovolanie podľa § 368 a nasl. Trestného poriadku, keď sám pred ústavným súdom okrem iného namieta nevykonanie dôkazu, resp. nedostatočné odôvodnenie vo vzťahu k odmietnutiu vypočuť svedka k predmetnej zmluve a nesprávne právne posúdenie jeho veci. Zo samotnej ústavnej sťažnosti však vyplýva, že sťažovateľ vo svojej veci dovolanie nepodal.

9. Ústavný súd nad rámec uvedeného poukazuje na svoju súdobú aplikačnú prax odvíjajúcu sa od jeho nálezu vo veci č. k. IV. ÚS 546/2020 z 23. februára 2021 [postupne osvojenú zo strany ďalších senátov ústavného súdu (I. ÚS 343/2022, I. ÚS 339/2022, II. ÚS 514/2022, II. ÚS 559/2021, III. ÚS 302/2022, IV. ÚS 15/2023, IV. ÚS 254/2022)], v zmysle ktorej dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nezodpovedá právo na obhajobu len vo formulačnom rozsahu čl. 50 ods. 3 ústavy (primeraný čas na prípravu obhajoby a možnosť obhajovať sa sám alebo prostredníctvom obhajcu), ale obhajobné práva v kontexte spravodlivého procesu podľa čl. 6 dohovoru, a teda aj v rozsahu čl. 46 ods. 1 ústavy (s odrazom najmä v § 34 Trestného poriadku).

10. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené zdôrazňuje, že úlohou dovolacieho súdu nie je v tomto ohľade nanovo preskúmať hodnotenie dôkazov všeobecnými súdmi v pôvodnom konaní a kontrole podrobovať správnosť skutkových zistení z nich vyplývajúcich, ale preskúmať jednu z procesných garancií práva na spravodlivý proces spočívajúcu v riadnom odôvodnení súdneho

rozhodnutia. Preskúmanie logickej, funkčnej a teleologickej konzistentnosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu je nepochybne súčasťou posudzovania práva na spravodlivý proces. Za náležité tak možno označiť očakávanie strán konania, že najvyšší súd v dovolacom konaní pri dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku preskúma, či súdy poskytnú náležitú a riadne odôvodnenú odpoveď na zásadné argumenty strán konania, nie je jeho úlohou ale urobiť záver, či tieto skutkové závery boli správne alebo nie. Jedine tak totiž možno hovoriť o plnohodnotnej možnosti na prípravu a realizáciu obhajoby v trestnom konaní (I. ÚS 296/2022, I. ÚS 182/2023).

11. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné ústavnú sťažnosť ako celok odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu neprípustnosti.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľa nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu